

Кара-Георгій се уби прѣдателски и главата му се проводи въ Цариградъ. Милошъ въстанови реда и останѣхъ управитель на Сърбія.

Гръція бѣше се поукротила отъ тѣзи събитія, нѣ войната на Портата съ Аали-паша изново распали желаніята ѝ за независимостъ. Проводеници отъ янинскія паша обычкахъ Гръція и придунавскыѣ области и ги побуждахъ на война съ Портата.

Турекыѣ войски нагазихъ Морея, нѣ твърдѣ злѣ се посрѣщнахъ. Като възбудихъ неудоволството на градъ Патрасъ, въстанъето не се забави да избухне. Всичкыѣ общины се подигнахъ и всичкыѣ области се въоръжихъ. Молдавскыи господарь Михаилъ-Суццо се записа въ реда на гръцкыѣ волници и се ухвати къмъ Яшь. Боярыѣ го отблъснахъ отъ този градъ, а Русія и Австрія, на които се надѣвахъ бунтовницыѣ, обѣвихъ, че не удобрявжтъ въстанъето. Туй бѣше наистинѣхъ голѣмо злополучіе за побуненыѣ, нѣ то не можа да ги отчае. Потискванъето бѣше се дало и движеніето бѣше се усилило до толкози, щото не бѣше възможно да се установи. Ревността бѣше завзела всичкыѣ разреды и званія.

Патріархъ Григорій се заподозрѣ, че е съгласенъ съ въстанницыѣ. Него го обѣвихъ Еничерыѣ при портыѣ на патріархіята въ Цариградъ, като наказахъ жестоко други още трима архіепископы и 24 епископы и архимандриты. Подиръ едно безчестно подиграванъе на Еврейѣ съ тѣлото му, то се хвърли въ Вьепора. Тѣзи убійства докарахъ въстанъето и въ онѣзи островы, които не бѣхъ се рѣшили, какво да правжтъ. Идра, Спеція и Псара поднесохъ своитѣ помощи въ хора и въ пары. Много хора погинахъ тогазы и по областитѣ само по едно просто подозрѣніе.

При извѣстіето за побуняньето на Морея, Диванъѣ заповѣда да се прибержтъ орѣжжіята на Христіанецѣ въ Турско и да се погубжтъ всички онѣзи, които не се покоржтъ на тѣзи заповѣдъ. Много домородетва побѣгнахъ, много други погинахъ по пѣтицата и въ градищата отъ